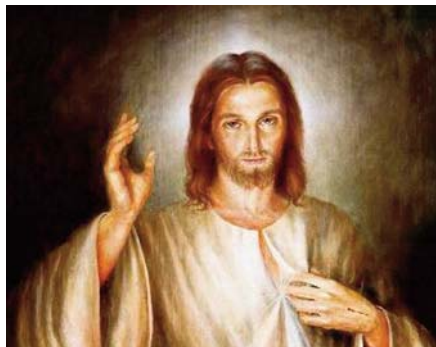

Žít milosrdenství

Řekl bych skoro paradoxně, že se nám Rok milosrdenství nemilosrdně blíží ke konci. A tak se nám nabízí dvě otázky: Poznám jsem, jak se Bůh projevuje svým milosrdenstvím v mém životě? Stal jsem se více milosrdným? Milosrdenství – je to jeden ze způsobů projevu víry – ukaž mi skutky a já poznám tvou víru. Z víry konáme skutky, ale také skrze skutky posilujeme svou víru.

Našel jsem pěkný citát od biskupa Caesaria z Arles: „Ačkoli si všichni přejí, aby se vůči nim uplatňovalo milosrdenství, zdaleka ne všichni se chovají tak, aby si milosrdenství zasloužili. Všichni sice chtějí, aby se s nimi nakládalo podle milosrdenství, je však jen málo těch, kdo se sami k druhým chovají milosrdně. Člověče, jak se můžeš opovážovat dožadovat se toho, co ty sám druhým odpíráš?“

Kdo si přeje, aby došel milosrdenství na zemi, musí se chovat na zemi milosrdně vůči ostatním.“

Ježíš je konkrétní. Ve 25. kapitole Matoušova evangelia uvádí skutky milosrdenství jako důvod k pozvání do Božího království. „Amen, pravím vám, cokoliv jste učinili jednomu z těchto mých nepatrných bratří, mně jste učinili.“ Zatímco „Amen, pravím vám, cokoliv jste neučinili jednomu z těchto nepatrných, ani mně jste neučinili“ je důvodem k odmítnutí věčného života: „A půjdou do věčných muk, ale spravedliví do věčného života.“

Toto Ježíšovo slovo není ke strašení, Pán tím chce říci, že je to velmi důležité: naše skutky pro druhé jsou i skutky pro něho. A zpětně: Skrze toto naše jednání má ve světě pokračovat Ježíšovo působení.

Papež František si zvolil milosrdenství za klíčový pojem svého pontifikátu a následně vyhlásil Svatý rok milosrdenství, abychom poznali, že v obrazu Boha, kterého nám Ježíš zvěstoval, se jeví milosrdenství jakožto podstatná Boží vlastnost. Jsme ti, kteří mají milosrdnými pro druhé být, ale také ti, na kterých se má milosrdenství Boží i od druhých lidí projevit. Ať se nám to všem daří v tom nejběžnějším denním jednání.

o. Milan Vavro

Úmysly modlitby živého růžence:

- Říjen:** za požehnání pro mládež ve farnosti, zvláště za biřmovance
Listopad: za zemřelé kněze a řeholní sestry, kteří působili v naší farnosti
Prosinec: za účastníky farní duchovní obnovy v Duchu Svatém
Leden: za mír ve světě, odvrácení válek a terorizmu

30. výročí posvěcení oltáře ve Slavkově

V neděli 16. října 2016 si připomeneme 30. výročí posvěcení oltáře ve farním kostele ve Slavkově. Slavnost 16. října bude mít ráz duchovní obnovy farnosti, kterou povede náš bývalý kaplan o. Pavel Habrovec a bude spojená s italskou světicí Marií Goretti. Program: 8.30 nedělní mše svatá s modlitbou za mladé lidi, 14.30 promluva pro celou farnost na téma Božího milosrdenství.

Svěcení oltáře se konalo v neděli 12. října 1986 večer v 18.00 hodin. Tehdy nebyl v Brně žádný biskup (komunistický režim nepovolil celých 18 let jmenovat biskupa), slavnost se konala za účasti představitele diecéze, kapitulního vikáře Mons. Ludvíka Horkého. Tehdejší farářem byl P. Stanislav Forst, který nechal nejdříve vydláždít celý oltářní prostor mramorovou šachovnicí a vyrobit oltář, ambon (čtecí pult) a sedadla kněží z vračanského vápence. Dřívější oltářní mřížka byla odstraněna a prostor byl zvýšen na tři schody. Návrh oltáře zpracoval brněnský výtvarník Milivoj Husák, který se do Slavkova nedávno vrátil a dokončil návrhy nynějších sedadel přísluhujících, laviček a zpořádnic.

Jak takové svěcení oltáře probíhalo? Požehnanou vodou byli na znamení pokání a na připomínku křtu pokropeni lidé, kteří tvoří duchovní chrám. Potom byl pokropen také nový oltář. Následovaly společné prosby k Bohu a svatým, zvané litanie. Podle starého římského zvyku se do oltáře vkládaly ostatky mučedníků, aby se tak znázornilo, že oběť svatých má svůj původ a sílu v oběti Ježíše Krista. Do našeho nového oltáře byly vloženy ostatky svaté Marie Goretti. Po pronesení zvláštní konsekrací modlitby s úmyslem navždy zasvětit oltář Bohu následovalo pomazání olejem křížem. Oltář se tak stal znamením Krista, který je ustanoven Otcem za nejvyššího kněze, aby na oltáři svého těla přinesl svůj život jako oběť za spásu všech. Pálením kadidla na oltáři se naznačuje, že Kristova

oběť, která se na oltáři tajemně zpřítomňuje, vystupuje k Bohu jako příjemná vůně. Znázorňuje také modlitby věřících, které jako prosby a díky vystupují až k Bohu. Oltář byl přikryt plátny, vždyť je Pánovým stolem, kolem kterého se radostně scházejí věřící, aby se posilili pokrmem, Tělem a Krví obětovaného Krista.

K datu 16. října, na které připadá zmíněné 30. výročí, je také dnem narozenin naší světičky Marie Goretti. Tato dvanáctiletá dívka zemřela v roce 1902 na následky ubodání poté, co byla napadena žádostivým mladíkem. Letos jsme mohli se skupinou mladých navštívit místa, spojená s jejím životem. Dům ve vesnici Ferrière, ve kterém bydlela a byla smrtelně zraněna, je nyní přebudován na památník s kaplí. Pohřbena je v moderním kostele ve městě Nettuno, jižně od Říma, kde zemřela v nemocnici na následky zranění 6. července 1902. Je známý její výrok o vrahovi před svou smrtí: „Ano, pro lásku k Ježíši jsem mu odpustila a chci, aby se mnou byl v ráji.“ Tím, že prokázala svému vrahu Alessandrovi milosrdenství, mladík se ve vězení obrátil k Bohu, konal pokání a po zbytek života sloužil v klášteře.

Slavnost 16. října bude mít ráz duchovní obnovy farnosti, kterou povede náš bývalý kaplan o. Pavel Habrovec.

Program:

8.30 nedělní mše svatá s modlitbou za mladé lidi.

14.30 promluva pro celou farnost na téma Božího milosrdenství a svátostné požehnaní.

P. Milan Vavro

Slavkovští na Světových dnech mládeže v Krakově

Po setkáních v Římě 2000, Kolíně nad Rýnem 2005 a Madridu 2011 se znovu vydala skupina 22 mladých ze Slavkova na Světové dny mládeže do Polska. Letošní motto „Blahoslavení milosrdní“ zrcadlilo Rok milosrdenství, prožívaný v celé církvi. Od 20. července jsme se

účastnili tzv. předprogramu, neboli pobytu v rodinách v polské farnosti Svatého Ducha v Debici, dieceze Tarnow. Od 25. července jsme prožívali s mládeží celého světa týdenní setkání se Svatým otcem Františkem v Krakově.

P. Milan Vavro a slavkovská mládež

Mládež ze Slavkova na SDM 2016 v Krakově

1. Byli jste už na jiném světovém setkání mládeže? Na kterém? Pokud ano, můžete setkání porovnat?

Pavel: Ano, byl jsem již na světovém setkání ve španělském Madridu v roce 2011. V Madridu mi bylo o pět let méně, a proto jsem setkání prožíval také úplně jinak. Madrid jsem bral spíše jako krásnou dovolenou, kdy jsme napřed trávili týden na předprogramu u moře, v Tarragoně u Barcelony a pak jsme si odbyli ty masové akce, při kterých v Madridu mnohdy vázla organizace a byli jsme pak i dost roztrpčení. Ale první zkušenost to byla dobrá.

Polsko bylo jiné. Jel jsem tam již s jistým cílem. Duchovně povyrůst. A myslím, že i tentokrát byl předprogram krásný, ale v Krakově jsme si duchovní program v českém centru i jinde, dokázali krásně propojit i s prohlídkou památek a vše do sebe krásně zapadalo. Krakow byl oproti Madridu úplně jiná dimenze, ale možná za to mohl i jiný papež, jiní lidé a jiná kultura, která je nám mnohem bližší.

Magda: Moje první celosvětové setkání bylo SDM v Madridu v roce 2011. Určitě to ovlivnilo zážitky z Krakova, nekonalo se takové to „wow“. Víc jsem věděla, do čeho jdu, co čekat. Na druhou stranu jsem byla třeba připravená na náročné poslední dva dny, kdy spíte pod širákem s dalšími dva miliony lidí. Také mě tak nepřekvapovaly ty tisícové davy, přeplněná doprava...

Co se týče porovnání hostitelských zemí jako takových: Španělsko jsem si užila více turisticky, Krakov potom duchovně.

Maruška: Byla jsem v Madridu v roce 2011. Z obou setkání se mi víc líbil předprogram v diecézích, asi hlavně protože nejsou tak moc davové jako samotné dny s papežem a proto, že jsme trávili dost času spolu a rozuměli si. Ve Španělsku jsme předprogram strávili v Taragoně, kde jsme trávili čas nejraději společně u moře. Bylo to nepříliš organizované, prostě španělský styl :D Předprogram v Polsku byl daleko organizovanější, více zaměřený duchovně. Také byl osobnější, díky bydlení v rodinách, kde jsme jen žasli nad laskavostí a péčí Poláků. Obrovský rozdíl spočíval také v množství a kvalitě jídla, do Polska jsme si po zkušenostech ze Španělska naballili hromadu jídla, ale domů jsme často dovezli víc, než jsme si přivezli, protože jídla bylo vždy dostatek nebo přebytek.

2. V předprogramu jste bydleli u polských rodin. Jaké máte z této části zážitky? Jak jste se domlouvali? Vnímali jste nějaké kulturní rozdíly mezi námi a Poláky?

Pavel: Rodiny byly úžasné. Přivítání bylo originální, ubytování bylo nad očekávání, jedli jsme si jako králové a to vše, s přátelstvím a ochotou, která z rodin vyzařovala, bylo krásným očekáváním na Krakow, vrchol celé naší cesty.

U nás v rodině uměli mladí i skvěle anglicky, takže co jsme se nedomluvili česko-polsky, tak jsme doplnili angličtinou. Samozřejmě vznikaly při česko-polské

(Pokračování na str. 4)

(Dokončení ze strany 3)

komunikaci i dobře známé a vtipné slovní záměny. Slova jako cesta = droga, hlavní město = stolice, atd., vyplňovaly naše rozhovory úžasně vtipnými chvílemi. Český národ si o Polácích myslí všechno možné, ale často to není pravda. Nás mají Poláci naopak zase velmi rádi a možná i proto se snažili, abychom zpět do naší vlasti přivezli lepší povědomí o jejich zemi. Jsou velmi vřelí a přátelští. Možná občas konzervativnější, ale naopak také důvěřiví a příjemní, když se s nimi pustíte do otevřené diskuze. Jako poutníky nás také asi brali trošku jinak, než by to bylo v jiných případech.

Magda: Z bydlení v rodinách na předprogramu mám jen pozitivní zážitky. Poláci byli neskutečně pohostinní, nic nám nechybělo. S naší hostitelkou jsme mluvili anglicky, což jsem brala jako velikou výhodu, i s jejími dětmi jsme komunikovali tímto jazykem a mohli jsme si více povídat a neomezovat se pouze na základní fráze.

Kulturní rozdíly nebyly velké, ale v detailech se daly najít. Celkově jsou přísnější, tradičnější, zvlášť v přístupu k víře. Nebo třeba nepijí vodu z kohoutku. =)

Maruška: Bydlení v rodinách mě překvapilo. Bylo skvělé sdílet spolu různé odlišnosti a spjitosti Čechů a Poláků. Moc jsme se nasmáli různým významům některých slov. V rodině jsme se bavili anglicky, protože jsme se tak dokázali domluvit rychleji a s míň nedorozuměními. Byli jsme taky schopní pokrýt i obtížnější témata. Poláci mi přišli rozhodně víc otevření, laskaví, ochotní a velkorysí než my. Neměli tu nedůvěřivost a podezřívavost ke všem, které neznají, která nám Čechům přijde skoro normální. Množství věřících bylo neuvěřitelně velké.

3. Setkávají se mladí v Polsku také jednou týdně ve společenství mládeže, jak je obvyklé u nás?

Pavel: V naší farnosti = parafii Debica, se nejspíše také takto schází, ale mají také jiné aktivity, které propojují nejen mladé

mezi sebou, ale také mladé se zbytkem farnosti.

Magda: Už si přesně nepamatuji, jestli tam funguje přesně něco obdobného jako naše spolča. Každopádně to byla velice živá farnost.

Maruška: To nevím, Buď si to nepamatuju, nebo jsme se o tom nebavili.

4. Co byl váš největší zážitek z celého setkání?

Pavel: Určitě to bylo téměř osobní setkání s papežem Františkem, kdy při jeho vítání, projížděl jeho papamobil kolem nás a kvůli koloně aut zastavil přímo u nás. Mohl být asi 5 metrů od nás. Stál tam přes 20 sekund, žehnal všem okolo a pak se zase rozjel. Po jeho odjezdu nemnohým z nás tekly slzy radostí po tvářích a objímali jsme se v naprosté euforii, z právě prožitého okamžiku. Bylo to krásné!

Magda: Největší zážitky pro mě byly jednak mše v Českém centru, zpívala SBMka a mělo to vždy krásnou atmosféru. Ale hlavně samotná večerní vigilie s papežem. Dostali jsme všichni svíčky a při modlitbě tam bylo naprosté ticho. Byli jsme v předním sektoru, a když jsem se ohlédla, všude jen moře světýlek. A k tomu, když si uvědomíte, že jste právě na adoraci s papežem Františkem a dalším dva a půl milionem mladých křesťanů, je to neskutečná síla.

Maruška: Obrovský zážitek je pro mě vždycky modlitba na závěrečném víkend. Kdy si uvědomuji, že tu teď stojím s dalšími cca 1,5–2 miliony mladých, kteří přišli ze stejného důvodu a modlíme se tu společně. Jestli je něco jisté, je to to, že Bůh s námi určitě musí být, protože není nic důležitějšího, co by mohl mít na práci =) Další věc, kterou si hrozně užívám je poznávání účastníků SDM na ulicích a v šalinách podle batůžků, vlajek a pláštů. Takové setkání, kterého by se ale účastnili dospělí místo mladých, nikdy nemůže být takové. Všichni máme dobré úmysly, ještě věříme v budoucnost a v sebe samé a z toho má člověk hrozně dobrý pocit.

5. Proč byste doporučili ostatním mladým, aby se takového setkání alespoň jednou zúčastnili?

Pavel: My jsme měli letos štěstí na vzdálenost, která nebyla velká. Ale i cesty do vzdálených zemí stojí za to. Protože pokud má člověk radost ze světa a cítí Boží přítomnost, pak je nasnadě, aby ji zkusil sdílet i s mladými ze zbytku světa. Je krásné být společně s tolika Božími dětmi a velebit Boží jméno na jednom místě... Jsou to minimálně nezapomenutelné životní okamžiky.

Magda: Hodně slychávám, že lidé nechtějí jet kvůli těm davům. Je to nároč-

né. Někdy hodně. Já ale říkám, že ten výsledný zážitek všechno přebije. Zažijete tu sílu církve, objevíte nové kultury, lidi, setkání. Minimálně jednou za život bych to doporučila každému.

Maruška: Určitě proto, aby se setkali s papežem, což je vlastně jeden s hlavních účelů setkání. Také aby zažili tu atmosféru velkého společenství mladých, kteří i když jsou velice rozdílní, mají mnoho společného a dobře spolu vychází. Můžou získat spoustu neuvěřitelných zážitků, jako třeba high-five (plácnutí si) s černošským biskupem :D

Petra Slováčková-Romanovská

Letem světem, jak bylo v Polsku

Upozornění: zážitky jsou od jedné osoby, tím pádem velmi subjektivní. A jen z těch nej... dnů, jinak by to vyšlo na román, ne na článek...

ODJEZD – 20. 7. středa

Celá naše diecéze vyjížděla právě z Brna. Před cestou mše v katedrále. Spousta úsměvů, mávání, objímání, batohů. Luxusní autobus, půl Šlapaňáci, půl naše farnost. Spánek, zpívání, růženec, řízky.

Nejdřív jsme dorazili do farnosti, kde bydleli Šlapaňáci. Uvítání jsme byli místní lidovou kapelou, písněmi a chlebem se solí. V naší farnosti nás vítala schola mládeže, uvítání proběhlo v kostele. Následovala večeře, tradiční polská polívka a pirohy. Mňamka! Po večeři si nás rozebraly hostitelské rodiny a odjeli jsme do svých dočasných domovů.

POUŤ – 22. 7. pátek

Každý den zahájení v kostele farnosti, hodně se zpívalo. Dnes na program hromadnější pouť na nedaleké mariánské místo. Šlo se velmi organizovaně v davu, dbalo se na to, abychom se neodpojovali a šli společně. Hodně horko. Doufali jsme v cestu lesem, místo toho asfalt. Po cestě křížová cesta a růženec. Samotné

místo krásné, vše pěkně udržované. Mši sloužil nás biskup Cikrle, celkově jsme ho hodně potkávali na programech. Po mši minikoncert scholy, oběd (na jídlo si nemůžeme stěžovat!) a odpočinek ve stínu. Večer naše farnost strávila v zahradě místního kláštera, kde místní sestry přichystaly program a pohoštění.

MEZINÁRODNÍ MŠE VE STARÉM SATSZU – 23. 7. sobota

Ke konci předprogramu se všichni z celé diecéze sejdou ke společné mši svaté (ve Španělsku to bylo v Barceloně). Tady na nás víc dýchla ta celosvětová atmosféra. Spousta vlajek, často neidentifikovatelných. Spousta tvář. Kněží a biskupové si při příchodu uličkou plácali s přítomnou mládeží. Krásná atmosféra, opět výborná hudba. Po mši následoval koncert a představení jednotlivých národů. Za každý národ se na podium nahnul určitý počet zástupců (kdo chtěl a vlezl se tam) a zazpívali něco typického pro tu svoji vlast. Za nás nechybělo „Kdyby byla Morava“ a „kdo neskáče, není Čech“. Lidé se spolu bavili a fotili spolu bez ohledu na to odkud přijeli. Občas mi to připadalo jako jeden velký

(Pokračování na straně 6)

(Dokončení ze strany 5)

sraz známých. Ta pozitivní atmosféra byla všude.

PRVNÍ DEN V KRAKOVĚ – 25. 7. pondělí

Ráno jsme začali modlitbou v kostele a pak nastalo loučení, děkování a předávání darů. Otec Milan dostal ornát, nás překvapil hrnek s fotkou nás všech ze dne příjezdu. Po rozloučení s rodinami jsme ještě dostali velkou svačinu, která byla jako další zavazadlo. Nevěděli jsme kam co dřív nacpat, v autobuse se rozjelo velké kšeftování =). Po příjezdu do Krakova jsme se nevyhnuli menším zmatkům, to ale k takovým velkým setkání prakticky patří. Registrovali jsme se, dostali jsme batohy, průkazy poutníka, stravenky a prostě všechno okolo. Byli jsme ubytováni buď v rodinách, nebo po tělocvičnách a tak jsme v různých skupinkách zamířili na svá ubytování. Program byl v českém centru až večer. Místo, kde centrum bylo, mě nadchlo. V prostorách cisterciáckého kláštera pro nás připravili informační stánky, kavárnu, a v zahradě dvě velká podia. V malých alejích z tují se zpovídalo. Přivítali nás dva fešní moderátoři. Celým českým programem v Krakově provázela SBMka (Schola brněnské mládeže) a to naprosto excelentně. Den jsme zakončili krásnou adorací, kterou vedl opět náš biskup Vojtěch.

POUŤ DO LAGIEWNIK – 27. 7. středa

Dnešním hlavním bodem v rámci českého programu byla pouť do Lagiewnik (místo kláštera sv. Faustyny, chrámu Božího milosrdenství a sanktuária Jana Pavla II.). Mysleli jsme, že vyrazíme všichni pěšky. Ale ono ne! Prý je to moc daleko, tak se postupně dopravíme městskou dopravou. Vzhledem k tomu, že jenom tou šalinou to trvalo prakticky hodinu, to nebyl špatný nápad (opět bylo hrozné vedro).

Zase jsme chodili individuálně po různých skupinkách. Navštívili jsme celou sv.

Faustyny (ke hrobu byla děsná fronta, tak jsme to oželeli) a šli se podívat do chrámu. Všude samozřejmě mraky lidí.

Poláci měli výborně zorganizovaný průchod turistů uvnitř budov. Měli vždy vytyčený koridor okolo vnitřních prostor chrámu a dav stále proudil dovnitř i ven, takže se nezasekával uvnitř a nestály se dlouhé fronty. Díky tomu jsme se například celkem rychle dostali do sanktuária Jana Pavla II. (mezitím si otec Milan stačil popovídat s nějakým Italem). Pro mě tento chrám největší zážitek. Chrám velmi vkusně vyzdoben Rupnikovými mozaikami ze života Ježíše a Jana Pavla II. Taky jsme mohli vidět zakrvácenou kleriku, kterou na sobě měl, když papeže postřelili. Zábavná situace nastala po vyjití z chrámu. Začalo pršet a ty tisícové davy si oblékli pláštěnky z batohu poutníka. Najednou všechno bylo červeno-modro-žluté.

PŘÍCHOD NA PLÁŇ, VIGILIE SE SV. OTCEM – 30. 7. sobota

Sobota a neděle jsou vždy vrcholem setkání. A taky jsou to ty nejnáročnější dny. Je to poměrně těžké popsat, zážitků je vždy spousta a ta atmosféra se taky spíš musí zažít. Ráno byla v ČR mše a pak jsme šli cca 2–3 hodiny pěšky na místo setkání s papežem. Pro představu: dva a půl milionu lidí se snaží dostat na jedno místo. Opět hrozné vedro. Zácpy u balíčků s jídlem (v neprostupném davu na poledním slunci někteří čekali i dvě hodiny). Mačkanice při vstupu na pláň a k sektorům. Boj o nejlepší místa v sektorech. Když přežijete pro mě tuhle nejnáročnější část, je z půlky vyhráno. Rozbalili jsme si karimatky, spacáky, najedli se, ukořistili si každý balík vody a nastalo několikahodinové čekání na večerní program. Bylo asi milion stupňů, mrak nebo stín nikde.

Všechny tyhle strasti ale vynahradilo to, co se dělo večer. Pro mě byl vrchol vigilie a celého setkání, když se lidem rozdaly svíčky. Najednou se rozsvítilo moře světél

a všechno ztichlo. Stojíte, kolem vás jsou tisíce lidí z celého světa, kteří se s vámi modlí, a vy slyšíte jen soustředěné ticho. V tomhle je ta síla setkání. Po odjezdu papeže následoval opět velký koncert a my se šli projít mezi sektory a nasát atmosféru. Lidé tančili, o kousek dál kněz nad svíčkou v trávě zpovídal. Rozmanitost, kontrasty, a přece všichni jsme měli něco společného.

Já se třeba taky moc těšila na papeže Františka. Osobně je mi bližší než jeho

předchůdce Benedikt a i jeho promluvy se mě více dotkly. Doslova s námi komunikoval, bylo poznat, že v mladých vidí budoucnost církve. Nabádal nás, abychom byli aktivními mladými a hlavně nebyli průměrnými. Nemáme se spokojit s málem. V každé promluvě bylo něco inspirativního.

Nezklamal. Myslím, že všichni budeme na setkání vzpomínat jen pozitivně.

za slavkovskou mládež
Magdalena Melicharová

Zajímavosti o SDM, Krakově a Roce milosrdenství

- Krakov je město, ve kterém žil papež sv. Jan Pavel II. (založil tradici SDM).
- V Krakově žila a zemřela sv. Faustina Kowalská, z její zkušenosti vznikla úcta k Božímu milosrdenství, známý obraz a modlitba nazývaná Korunka k Božímu milosrdenství.
- Mladý Karol Wojtyła, pozdější papež Jan Pavel II., pracoval během války v továrně, do které vedla cesta kolem kláštera, ve kterém sestra Faustina v roce 1938 jako 33letá zemřela. Seznámil se tak s její životní zkušeností.
- Wojtyła jako krakovský arcibiskup zahájil proces jejího blahověření, jako papež napsal svou druhou encykliku o Božím milosrdenství (1980), zmíněnou sestru svatořečil (2000) a ustanovil, že druhá neděle po Velikonocích bude nedělí Božího milosrdenství.
- Papež František vyhlášením roku milosrdenství na svého předchůdce navazuje.
- Jedinečná možnost dotýkat se v Krakově duchovních kořenů probíhajícího svatého roku a navštívit místo, kde žila a je pohřbena sv. Faustina.

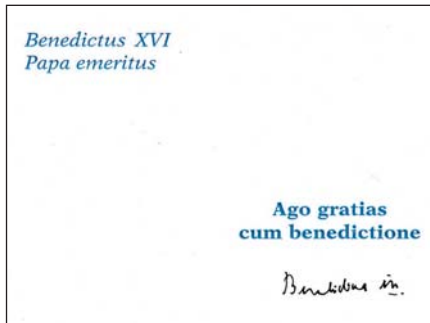
Emeritní papež poděkoval do Slavkova

Při pouti na Urbánek 22. května 2016 byla požehnána dokončená křížová cesta. Její základní kámen a tím i celé dílo požehnal při své návštěvě Brna 27. září 2009 papež Benedikt XVI. Vznikla myš-

lenka, za toto požehnání papeži, nyní emeritnímu, poděkovat.

Děkovný dopis, který byl přečtený poutníkům na Urbánku, byl poté přeložen do němčiny – rodné řeči papeže Benedikta, a 13. července 2016 jsem jej osobně doručil v Římě, při cestě s mládeží do Itálie. Překvapením bylo, když se po dvou týdnech objevil ve schránce balíček z papežské kanceláře. Kromě pozdravu osobního sekretáře byla doručena jako dárek kniha s kázáními papeže a malý lístek s věnováním „Vzdávám díky s požehnáním – Benedikt XVI.“ Tato korespondence obohatí farní archiv, vždyť poslední dopis z papežské kanceláře v Avignonu přišel do Slavkova 9. listopadu roku 1323.

P. Milan Vavro

Expedice Itálie – ke Svatým branám

Výběr z poznámek o putování Itálií mládeže s o. Milanem

Neděle 10. 7. – po půlnoci dojíždíme do Florencie, vjíždíme do centra města, kde parkujeme na zapadlém dvoře, dělíme se na dvě skupiny: první hlídá auto a spí, druhá se prochází po městě – pak se vyměníme. Naše kroky vedly především k dómu Santa Maria del Fiore – monumentální stavbě v gotickém stylu a zároveň 4. největší katedrále na světě, její stavba byla započata ve 13. století, exteriér je zdobený mramorovými panely růžové a zelené barvy s bílým obložení. Vedle dómu stojí Giottova zvonice, která byla zapsána na světové dědictví UNESCO, nedaleko nalezneme také Baptisterium San Giovanni, do baptisteria vedou troje bronzové dveře, které jsou zdobeny výjevy ze Starého zákona i Nového zákona.

Pondělí 11. 7. – před osmou hodinou přijždíme do Pisy a procházíme si ještě liduprázdňé náměstí Piazza dei Miracoli „Náměstí zázraků“, na kterém se nachází jedny z nejvýznamnějších italských památek - šikmá věž, baptisterium a dóm. Kupujeme si lístky na prohlídku šikmé věže (18 euro) – musíme odložit veškeré batohy a projíždí nás detektory. Šikmá věž je kruhového půdorysu, postavená z bílého mramoru, slouží jako zvonice – je vysoká téměř 56 metrů a její vychýlení je v současné době asi 4 metry. Procházíme první Svatou branou v Baptisteriu z roku 1153, které je největší křtitelnicí na území Itálie, s prohlídkou jsme pokračovali v Dómu Panny Marie Nanebevzaté – katedrále.

Úterý 12. 7. – zastavíme se v Bazilice svatého Pavla za hradbami – procházíme podruhé Svatou branou, těsně před uzavřením si stihneme celý komplex prohlédnout. Přijždíme do české koleje Nepomucenum, kde budeme ubytovaní následující dva dny. V malinké kapličce Nepomucena, ve které sloužil v římském exilu mše kardinál Beran, máme mši, rychlá večeře, pak metrem jedeme do centra na noční prohlídku vykopávek

starověkého Říma kolem Kolosea. Po půlnoci se vracíme pěšky, míjíme baziliku svatého Klementa, kde je pohřben svatý Cyril.

Středa 13. 7. – ráno nás čekalo velmi brzké vstávání, protože jsme měli domluvenou mši u sv. Petra a potřebovali jsme to stihnout dříve, než se na Svatopetrském náměstí vytvoří fronty. Mši svatou jsme slavili pod bazilikou svatého Petra v podzemních kryptách a to přímo v kryptě, kde je hrob kardinála Berana, měli jsme sice český misál, ale jen španělský lekcionář, tak Eliška přečetla čtení a evangelium ve španělštině a pak nám ho přeložila. Potom zase chyběl kalich, to se o. Milan musel v polovině mše domluvit svou itaštinou o 7 lekcích a vrátit se pro něj zpět do sákrstie. Celé dopoledne jsme strávili prohlídkou této baziliky: pomodlili jsme se u oltáře sv. Václava (ke kterému nás pustil černošský hlídač speciálně proto, že jsme Češi), pohladili nohu sochy sv. Petra a porovnali délky různých kostelů z délkou tohoto chrámu podle vyobrazení na dlažbě a prošli další branou milosrdenství. Pak jsme se pěšky vydali na kopuli chrámu (6 euro) a z výšky pozorovali domy papeže Františka a emeritního papeže Benedikta XVI. Jedním z několika posláních naší pouti bylo předat děkovný dopis Svatému otci Benediktovi, ve kterém jsme mu děkovali za pozhennání základního kamene pro křížovou cestu na Urbánek a sdělili, že byl tento projekt usku-tečněn. Otec Milan byl tento dopis předat, musel projít kontrolou, podepsat různé formuláře, ale podařilo se mu to (švýcarská garda mu salutovala). Poté jsme dostali rozchod v odpolední siestě – někteří ochutnali pravou italskou pizzu, jiní zmrzlinu, bruschettu nebo aperol. Po prohlídce města v okolí Piazza Navona, a Fontany di Trevi jsme autobusem přejezili z k Lateránské bazilice, kterou jsme si stihli prohlédnout těsně před zavíračkou a projít další Svatou branou. Když jsme se vrátili do Nepomucena, pustili jsme se do dvouhodinové přípravy večeře a ta dnes byla oprav-

du slavnostní! Měla několik chodů: mozzarella s rajčaty a bazalkou, bruschettu s rajčatovou oblohou, smažený lilek se žampiony a nakonec italské penne s polevou pomodre... to vše jsme zapíjeli vínem a cítili jsme se naprosto královsky.

Čtvrtek 14. 7. – po včerejším náročném dni jsme spali dlouho, nabírali síly a vstávali až po osmé. Ještě jsme se zastavili u kostela Quo Vadis, krátce jsme se prošli pro starořímské cestě Via Appia a nakoukli do kostela sv. Sebastiana u katakomb. Poté jsme opustili Řím a vyrazili na jih. Přijeli jsme do městečka Nettuno, kde zemřela sv. Marie Goretti, jejíž ostatky jsou uloženy v oltáři ve slavkovském kostele. Odpoledne jsme slavili mši svatou v kryptě u hrobu sv. Marie Goretti v novém kostele Panny Marie. Na stěnách krypty byly vyobrazeny výjevy z života svěťce a vzadu v museu byly nejdůležitější události znázorněny postavičkami a domečky, ve stylu betléma. Cestou z Nettuna jsme navštívili nedalekou vesnici Ferriere, kde žila sv. Marie Goretti a podívali jsme se do jejich rodinného domku, kde byla sv. Marie smrtelně pobodána (zemřela druhý den v Nettunu). Dům je nyní poutním místem, které navštívil i Svatý Otec Jan Pavel II. a velmi silně nás to oslovilo. V šest hodin vyrážíme znovu na cestu a v devět večer se již ubytováváme v kempu Spartakus v Pompejích.

Pátek 15. 7. – dopoledne prší, až se kolem třetí hodiny vyjasní počasí, vyrážíme na Vesuv (10 euro). Přejdeme až na vrchol kráteru, z kterého je vidět do okolí i dovnitř, sopka se vypíná 1281 m nad Neapolským zálivem, máme výhled na Neapol i Pompeje. Ještě stihneme prohlídku starých Pompejí (7 euro), města které bylo v roce 79 n. l. zničeno při výbuchu sopky. Komplex vykopávek je obrovský, jsme ohromeni tím, kolik věcí, budov, fresek, atd. bylo zachováno, historie na nás z toho úplně dýchá... zdržujeme se co nejdéle, až do 19.30 h.

Sobota 16. 7. – vyrážíme dále na jih směrem na Amalfi, přímořské městečko jihoitalského regionu Kampánie v provincii Salerno, jedeme klikatými cestičkami po

kraji útesů. Navštívíme dóm sv. Ondřeje (z 9. století), ke kterému vede monumentální schodiště, stavba má bohatě zdobený portál, bronzové dveře a arabskou zvonici s barevnou stříškou, v kryptě jsou uloženy kosti sv. Ondřeje apoštola, pomodlíme se u jeho ostatků. Klikatými uličkami dojdeme na vyhlídku nad město. Potom nabíráme směr zpáteční cesty a jedeme až do noci, hledáme místo k přespaní, ubytujeme se v kempu u Castel di Sangro až za tmy, rychle stavíme stany, je strašná zima (15 °C) a fouká silný vítr, který nám stany opět boří.

Neděle 17. 7. – vstáváme brzy a jedeme do města Castel di Sangro, kde je v kostele v 9 mše svatá – připojíme se již na ranní chvály, které zpívají chlapi – terciáři dominikánů. Otec Milan slouží s místním farářem mši, čteme jim čtení v češtině, po mši jim zazpíváme Tobě patří chvála – moc nám děkují, loučí se s námi a pan farář nám dává peníze (20 euro) na zmrzlinu. Vydáváme se do Národního parku rezervace Orientata Feudo, kolem poledne stavíme u jezera v kamenném městečku Barrea, navštívíme tvrz, muzeum, amfiteátr a malebné uličky. V okolí máme asi hodinu a půl výšlap na okraj hor – značky medvědů, koně u pojitka, stádo ovcí a honáčtí psi.

Pondělí 18. 7. – dělíme se na dvě skupiny: první odjíždí brzo ráno malým autem do San Marina, zbytek vstává později a ještě po snídani spěcháme k moři, ale nemůžeme najít pláž. Slézáme strmými cestičkami v chábí k vodě, kemp je totiž na vysokém útesu nad mořem, což v noci nebylo vidět. Pláž je velmi kamenitá, a poté, co ke vši směle Terku žahne meduza do nohy, všichni spěšně opouští moře... Vracíme se tím šíleným kopcem zpět do kempu a jedeme se koupat do bazénu, odtud nás ale vyhodí, protože nemáme koupací čepice. Při zastávce v Padově si dáme zmrzlinu, procházíme renesanční náměstí a navštívíme baziliku sv. Antonína, kde procházíme pátou Svatou branou, dotýkáme se desky jeho hrobu a svěřujeme mu své prosby. Do Slavkova dorazíme 2 hodiny po půlnoci.

Za celou posádku Terka a Vašek

Hledání aztéckého pokladu – tábor 2016

Pátek 5. srpna byl dnem, kdy se 60 dětí a dalších 20 spolupracovníků z řad mladých, kuchařek, zdravotnic a kněží slavkovské farnosti, vrátilo v čase o 3 staletí a vydalo se za oceán, do španělského Mexika, hledat aztécký poklad.

Putovali jsme podle zápisů z Alvarezova deníku, který získal náš vůdce Diego. On však nemohl vyrazit na tuto náročnou cestu džunglí sám, a proto naverboval i svých 8 spřátelených španělských rodů. Od břehů Mexického zálivu jsme putovali přes nebezpečná místa, plná lupičů a nebezpečných zvířat, přes bažiny, divoké řeky a neznámé aztécké chrámy. Jelikož jsme získali s trochou štěstí i průkazní mince s vyobrazením aztéckého kalendáře od místních domorodců, mohli jsme se něco dozvědět od strážců pokladu, kteří nám díky mincím v cestě nebránili, ale věřili v naše dobré úmysly s pokladem.

Mnoho z nás při výpravě nasazovalo i své zdraví a urputně bojovalo s fosami, fčelami i zákeřnými kameny a nevyzpytatelnou malárií. Byla to opravdu náročná cesta, protože ne vždy nám přálo počasí a monzunové deště udeřovaly i v období sucha... Jenomže my jsme bojovali, seč to šlo a i s podporou úžasné polní kuchyně jsme po závěrečném 19km pochodu dorazili ke zlatému pokladu. Po mnoha staletích se tedy poklad dostal zpět k mexickému lidu. My jsme jej totiž v poslední nedělní ráno vyměnili za užitečné odměny u jednoho z domorodých obchodníků.

Letošní 21. farní tábor v Rakoveckém údolí u Bukovinky se určitě nad míru vydařil a všichni věříme, že i za rok budeme prožívat v našem milovaném tábořišti další společná dobrodružství.

Pavel Šujan

Tábor 2016

Vzkaz do krabičky díky aneb Poděkování všem vedoucím a asistentům za tábor

Milá mládeži, moc vám děkujeme za starost o naše děti, za všechny hodiny, které jste věnovali přípravě tábora. Děkujeme za čas strávený s dětmi, za ranní rozvíčky, za dopolední témátka, která vedla děti k zamyšlení, za vtipné a nápadité scénky, které jistě všechny pobavily, za různorodé etapovky, kde děti musely prokázat rozličné dovednosti a znalosti a kde také někdy musely přemáhat samy sebe. Za realizaci pokladov-

ky, za nepřetržitý dohled, za večerní modlitby, nástupy, zpívání, přípravu nástěnek a deníčků a za další menší či větší úkony, které učinily tábor takovým, jaký byl a na který se dlouho vzpomíná.

Velké díky patří též otci Milanovi, Megi, Jeňovi a zdravotnicím Evě a Ádi.

Maminky, které to měly možnost pozorovat z kuchyně

PS: Děkujeme také všem za pomoc v kuchyni

Pětiletá Karolínka

V Křesťanské mateřské škole Karolínka jsme vstoupili do šestého roku provozu. Letos v červnu byl v Jižním Tyrolsku zakončen šestiletý projekt stáží našich učitelek v mateřských školách. Proto stojíme spolu s dalšími školkami, které v naší zemi rozvíjí pedagogiku Franze Ketta (PFK), na novém začátku. Zaštitěni garanta této pedagogiky P. Dr.theol. Tomášem Cyrilem Havlem a Mgr. Evou Muroňovou PhD., jsme prošli seminářem „Mám uši, koukej, jak mi sluší“, zaměřeným na oblast hudby a zpěvu. Výhledově plánujeme seminář „Specifika práce s dvouletými dětmi“ a 5. listopadu proběhne v sálu Domu svatě Rodiny seminář pro veřejnost lektorovaný paní Marianne Bauer, zkušenou ředitelkou třiceti tyrolských školek, která umožnila naše stáže. Na toto setkání jsou zájemci srdečně zváni.

Téměř od počátku provází Karolínku citát Franze Fischeredera: „Doprovázej dítě vždy jen o krůček dál. Pak mu dej čas ohlédnout se, zaradovat, raduj se s ním a pak spolu oba zase rádi postoupíte o krůček dál.“ Doprovázet dítě chceme společně s rodiči – nabízíme informativní schůzky a konzultace – v adaptačním období rodičům novým a v lednu rodičům předškoláků. V průběhu roku mají i ostatní rodiče možnost reagovat na vypsane konzultační hodiny pro individuální schůzku s učitelkami svých dětí.

Předškoláci se ve svých třídách dvakrát týdně od října do května systematicky připravují na zahájení školní docházky. V případě potřeby posílení a rozvinutí doved-

ností a funkcí v některé ze vzdělávacích oblastí je v prvním pololetí v nabídce deset lekcí Edukativně stimulačního programu, které navštěvuje dítě se svým rodičem. Ten se tak seznamuje s prací dítěte ve skupině vrstevníků, poznává reakce na zadané úkoly, tempo, soustředěnost a samostatnost svého dítěte. S touto zkušeností se může objektivněji rozhodovat o nástupu školní docházky dítěte. Další pomoci v rozhodování je orientační vyšetření školní zralosti, které provádí přímo v mateřské škole pracovnice Křesťanské pedagogicko-psychologické poradny z Brna.

Jednou z důležitých oblastí předškolní přípravy je řečový rozvoj. Rodiče mohou zapsat své dítě na vyšetření klinickou logopedkou. Ta na základě závažnosti řečových nedostatků doporučí další péči buď u logopeda mimo MŠ, nebo u logopedické asistentky v MŠ.

Oblíbeným místem pro hru dětí je přírodní zahrada. Dokončené technické zázemí poskytuje dostatečný skladovací prostor pro veškeré zahradní a herní vybavení, ale také místo pro dětskou dílnu a dětskou toaletu. Dopravní značky učí přirozenou cestou pravidlům silničního provozu při jízdě na odrážedlech a koloběžkách, hra v chýškách, na hrádku i v malém zahradním domečku naplňuje potřebu bezpečí menšího prostoru. U jahod, bylinek a květin se mohou malí pozorovatelé naučit něco z knihy života. Drak a pískoviště evokují dětskou fantazii; na kameni, skluzavce, síti a houpačkách zkoušejí i ti nejmenší svoji odvahu... v každém případě všichni vstupují do příběhu zahrady o „Honzovi a jeho cestě do světa“ plné poznávání, objevů a nových zkušeností. Dopřejme dětem i sobě pozvolné krůčky, čas ohlédnutí, společné radosti a dalšího těšení se.

Za KMS Karolínka s. Josefa Jarošová

Další drobné zprávy

První svaté přijímání a Slavnost Božího Těla

bylo ve Slavkově 29. května. Průvodem jsme šli na schodiště před radnici na náměstí, kde byla adorace a požehnání. První svaté přijímání na Lutrštěku bylo v 9,45.

Svatoubanské hody ve Slavkově

k 600. výročí povýšení na město vedl 5. června 2016 generální vikář Mons. Jiří Mikulášek. Mše sv. začala v 9.30 od radnice průvodem se sochou sv. Urbana, nesenou stárky. Účastnili se také starosta a místostarostové města.

Noc kostelů v Hodějicích

První Noc kostelů, která se letos koná v Hodějicích 10. června 2016, začala mší svatou. Následovaly programy „Jak se tomu říká a k čemu to slouží“ o místech a věcech v kostele, „Až ke zvonům“ s prohlídkou věže a půdy s nahlédnutím do varhan, a „Kostel a lidé“ – slovo faráře s projekcí fotografií o dějinách kostela v průběhu 132 let. Koncert Kvintetu Jiřího Preisingera s pěveckým sborem z Rakouska a chrámový sbor Pozoříce byl radostnou tečkou.

VII. farní den

se konal 19. června na zahradě za KMŠ, začal ve 14.00 požehnáním v kostele. Na programu bylo vystoupení skupin a soutěž o nejlepší závin.

Výlet dětí z náboženství na Hostýn

a do Kroměříže se konal 27. června 2016. Navštívili jsme baziliku, měli mši svatou, křížovou cestu u venkovních zastavení a prohlídku kroměřížského náměstí, zookoutku a zámecké zahrady.

Biskupské svěcení Mons. Pavla Konzubula

se konalo 29. června ve 14.00 v katedrále sv. Petra a Pavla v Brně.

Dovolená rodin s dětmi

se konala na staré faře v Cizkrajově ve dnech 2.–9. 7. 2016. Navštívili jsme Telč a okolí.

Na Světových dnech mládeže v Krakově

se účastnila skupina 22 mladých ze Slavkova s o. Milanem předprogramu

v rodinách v polské farnosti Svatého Ducha v Debici, dieceze Tarnow. Od 25. července týdenní setkání se Svatým otcem Františkem v Krakově.

O. Chocholáč – kaplan českého olympijského týmu

„V únoru 2014 jsem si splnil svůj velký sen a na několik dní odletěl spolu s českými fanoušky do Soči na závěr zimních olympijských her. Byla to nezapomenutelná zkušenost a velký zážitek“. Letos se vydal náš rodák na LOH do Ria de Janeiro.

Četnické humoresky v podání ministrantů

Zážitky z ministrantského tábora v Čučicích v polovině srpna mají kluci z letošního tématu Četnické humoresky.

Farní tábor 2016

Hledání pokladu Aztéků swe konalo v Rakoveckém údolí 5.–14. srpna 2016 za účasti 58 dětí a 20 vedoucích.

Mše sv. na zahájení školního roku

s požehnáním žákům, studentům, katechetům a učitelům a uvedením nových ministrantů bylo v neděli 4. září ve farním kostele. Také zazpívali píseň – hymnu SDM naši mladí. První mše svatá pro děti a školáky s zehnaním školních tašek byla při dětské mši.

Rekolekční mše svatá kněží děkanství

se konala ve Slavkově 5. září 2016. Výročí kněžství si připomenuli P. Vavro, P. Filo a P. Bejček.

Farní cyklovýlet

Malý výlet na kolech v neděli 11. září odpoledne s cílem na farní zahradě v Šaraticích jsme zahájili ve 13.30 hod. v kostele ve Slavkově. Na trase jsme navštívili kostel sv. Bartoloměje ve Vážanech nad Litavou s průvodním slovem pana kostelníka Hofírka. Kaplí P. Marie Sněžné v Hruškách nás provedla paní Holomková a v kostele sv. Mikuláše v Šaraticích místní pan farář Vít Červenka. Po táboráku na farní

zahradě v Šaraticích jsme se vydali zpět.

Pout' na Lutrštěku v roce Božího milosrdenství

V neděli 18. září 2016 vedl poutní bohoslužby v 8.00 a v 10.30 hodin hlavní celebrant P. Slavomír Peklanský, SAC, ze Společnosti katolického apoštolátu – pallotínů ze Slavkovic, poutního místa Božího milosrdenství. Mši sv. v 9.00 sloužil P. Petr Mareček.

Patrocinium ve čtvrtek 15. září v 18.00 hodin sloužil P. Milan Vavro, který si připomenul 25. výročí kněžské primice. Za 25 let kněžství k výročí svěcení spolu s rodáky poděkoval o. Milan Vavro při mši svaté v neděli 18. září 2016 v 16.30 hodin ve šlapanickém kostele. Kazatelem byl bývalý farář P. Pavel Dokládal.

Moravsko-slezská křesťanská akademie zahajuje

První přednášku MSKA uvedl 22. 9. 2016 v prostorách slavkovského kina prof. PhDr. Jan Sokol, Ph.D., CSc. na téma Bible z pohledu současného filozofa.

Misijní dílna

Ve středu 28. 9. 2016 dopoledne se konala na faře Misijní dílna. Děti i dospělí vyráběli drobné dárkové předměty, např. mýdla z plátů, papírové krabičky, jednoduché svíčky z včelího vosku, které nabídnou k prodeji na Misijní neděli 23. října.

Koncert Mesiáš

Velkolepý koncert – Oratorium G. F. Händela MESIÁŠ připravil třebečský hudební soubor Musica animata v sobotu 1. 10. ve 14.00 ve farním kostele.

o. Milan Vavro

ÚVAHA

Prosba o ochranu Boží před člověkem

Proč? Několik pádných důvodů ze zpráv veřejných sdělovacích prostředků:

- Každou minutu zmizí z deštného pralesa plocha velikosti dvou fotbalových hřišť, přičemž nevratně hynou různé živočišné druhy. Při těžbě dřeva, surovin a při stavbě přehrad jsou vyháněni a někdy i zabíjeni domorodci, žijící s pralesem v sepětí.

- Pod vrstvou ropy, která se rozšiřuje mořem a oceány, vymírají zelené řasy, největší továrny kyslíku.

- Poušť Sahel v Africe se každý rok rozšiřuje cca o 40 km na čáře 2500 km. Očekává se, že v příštích 20 letech bude erozí zničena 1/3 světové orné půdy, zatímco počet lidí se možná zdvojnásobí.

- Voda zvláště pro města se bere ze znečištěných toků a chemicky se čistí, takže se stává zcela mrtvou, nezdravou a nechutnou.

- Sklárky zamořují lesy a krajinu poblíž

vesnic a měst, ty velké proměňují tvář celé krajiny.

Co tomu říká Hospodin, jehož je země se vším, co je na ní?

„Země se rozplyne se vším, kdo na ní sídlí; já jsem ten, kdo dává pevnost jejím sloupům. Potřeštěncům říkám: Nechte ztřeštěností...“ praví Hospodin (Žalm 75, 4n).

Proto prosíme: Hospodine, stvořiteli světa viditelného i neviditelného, vyprávěj o tobě kameny, skály, stromy a jezera; zpívají o tobě ptáci, chválí tě rozkvetlé stromy, daleké obzory a oblaka na tebe ukazují. Přidáváme se k té symfonii nesmělým hlasem lidským. Chváíme Tě, Bože Otče, Synu i Duchu. Jen díky deštům milosti a požehnání jsme živi, dýcháme, rosteme. Díky božím světlům v nás nejsme jen zhaslou lucernou. Hospodine, tvoje je země se vším, co je na ní.

Neopouštěj dílo rukou svých!

JUDr. Miloslav Honek

Biskup Cikrle: Trapasům jsem se nevyhnul

V pořadí třináctý diecézní brněnský biskup Mons. Vojtěch Cikrle se v těchto dnech dožívá sedmdesátých narozenin a vzkazuje: „Děkuji nejen za blahopřání k narozeninám, ale především za modlitby, kterými mne v biskupské službě mnozí provázejí a posilují.“

• *Při příležitosti životního jubilea přijal otec biskup Vojtěch Cikrle pozvání ke krátkému rozhovoru. Otče biskupe, co pro vás znamená víra?*

Životní postoj, ve kterém objevuji Boha jako otce, ostatní lidi jako sourozence a sebe samého stále v novém životadárném světě.

• *Co je podle vás láska?*

Tajemství, které odhalujeme celý život, ať jsme věřící či nevěřící. Láska má mnoho podob – mezi mužem a ženou, mezi sourozenci, mezi přáteli, milosrdná láska k potřebným, dnes pohrdaná láska k vlasti, ap. Křesťané věří, že pramen lásky je v Bohu. Přesněji ve vztahu lásky mezi Bohem Otcem a Synem Ježíšem Kristem, a že tímto pramenem je Duch Svátý. Právě tento vztah lásky inspiroval věřící, aby se v minulosti s naprostou samozřejmostí ujímali nemocných, postižených, sociálně slabých a jinak strádajících, a snaží se, aby tato láska byla pravdivým výrazem také jejich manželství. Dalo by se říci, že láska neexistuje nějak imaginárně, sama o sobě, ale v nás. Je to i naše osobní dílo, které může mít mnoho inspirací a podob.

• *A naděje?*

Naděje se vždy vztahuje k budoucnosti a pokud se nejedná o naději falešnou a demotivující, dodává sílu pro život v přítomnosti. Může se opírat o lidské síly, vědomosti, statistiky, o štěstí, o osud... O této silné lidské naději se říká, že umírá až naposled. Existuje ale také naděje reálnější a mocnější, která ukotvuje věřícího člověka v Boží lásce a jeho blízkosti, a to i uprostřed bojů, zmatků a často i utrpení. A právě o této naději bylo napsáno, že nedojde hanby.

• *Jaký význam má v životě člověka radost a utrpení?*

Radost a utrpení mají k sobě velmi blízko. Po radosti toužíme, utrpení snášíme. Není možné zvolit jen radost a utrpení vyloučit. Někdy je právě schopnost přijmout utrpení nebo odříkání přímou úměrou budoucí radosti. Znají to sportovci, umělci i mnozí jiní. Radost a utrpení patří k lidskému životu a jejich prožívání může být cestou k moudrosti srdce.

• *Jak byste charakterizoval biskupskou službu?*

Být služebníkem Velkého. S poctami i pohrdáním. Biskupská služba je také jakýmsi projekčním bodem pro dobré i pro špatné.

• *Brněnským biskupem jste již dvacátým šestým rokem. Kdybyste znovu začínal, dělal byste něco jinak?*

Určitě bych mnoho věcí dělal i jinak. Ale to mohu říct až na základě zkušeností, které mám a s odstupem času, když vidím, jak se věci vyvíjely a jaké byly možnosti. O mnohých věcech nebudeme až do konce života vědět, jestli byly rozhodnuty dobře nebo špatně.

• *Co Vám dvacet šest let v biskupském úřadu dalo?*

Bezesné noci i radostný úžas z toho, co tvoří Bůh.

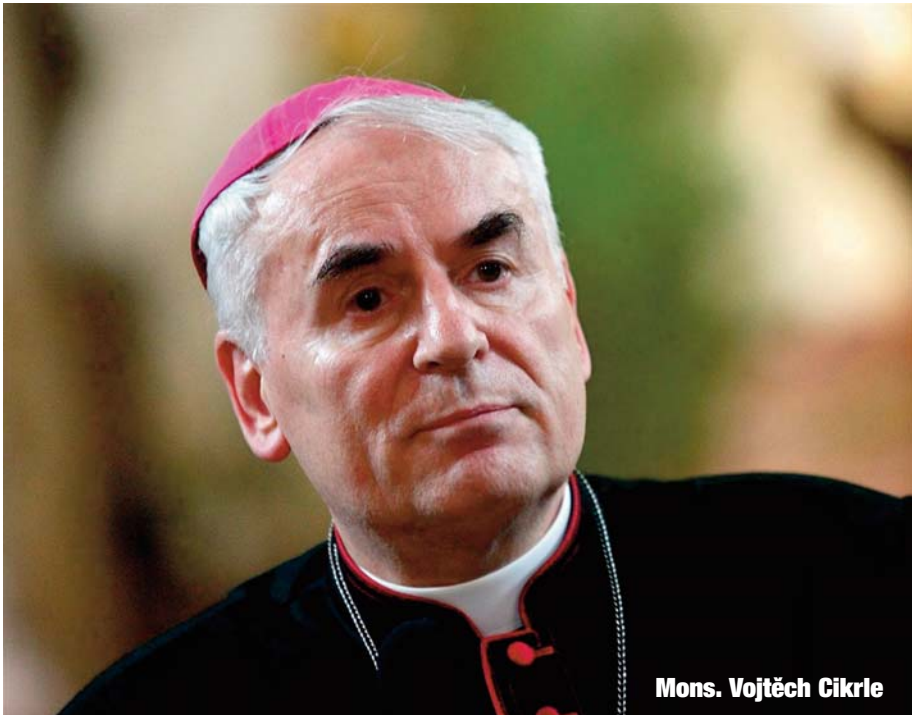
• *Snažil jste se v životě něčemu vyhnout?*

• *Například trapasům. Ale marně.*

• *Právě probíhá olympiáda v Rio de Janeiru. Je nějaký vztah mezi sportem a vírou?*

Myslím, že docela blízký. Ve sportu se usiluje o sportovní vítězství, v životě křesťana navíc o vítězství ducha. Oboje vítězství stojí čas, námahu, někdy bolest, musejí se překonávat překážky. Ale stát na stupních vítězů – obrazně řečeno – rozhodně stojí za všechny oběti.

• *Ve svém biskupském programu jste již před lety vytyčil dvě priority – „Rodina a farnost“. Brněnská diecéze si v příštím roce bude připomínat 240.*

Mons. Vojtěch Cikrle

výročí svého založení. Jaké máte další cíle?

Cíl mám stále jediný – aby diecéze byla živým organismem těla univerzální církve. Přál bych si, aby byl tento organismus v určité symbióze s prostředím, ve kterém žije, a zároveň přijímal „živiny“ odjinud a stával se biblickým kvasem, solí a světlem.

Biskup Vojtěch Cikrle se narodil 20. srpna 1946 v obci Bosonohy (dnes městská část Brna). Protože pocházel z komunistickým režimem pronásledované rodiny (jeho otec byl z politických důvodů 11 let vězněn), nemohl studovat, vyučil se slévačem a odmaturoval až později na večerní Střední škole pro pracující v Brně. Jako dělník pracoval ve Šmeralových závodech, ve Zbrojovce a na stavbě dálnice Praha–Brno. V letech 1969 až 1971 vykonával základní vojen-

skou službu. V roce 1971 byl přijat ke studiu na Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu do Litoměřic. Na kněze byl vysvěcen 27. června 1976 v brněnské katedrále. Od roku 1976 do roku 1982 působil jako duchovní v Jaroměřicích nad Rokytnou, v Jihlavě, ve Znojmě, ve Slavkově u Brna, ve Velkých Němčicích a Starovicích. V letech 1982 až 1990 vykonával funkci prefekta, později rektora v Kněžském semináři v Litoměřicích. Dne 14. února 1990 byl (po osmnácti letech uprázdněného biskupského stolce) papežem Janem Pavlem II. jmenován v pořadí 13. sídelním biskupem brněnské diecéze. Biskupské svěcení přijal 31. března 1990 z rukou olomouckého arcibiskupa Františka Vaňáka. Při České biskupské konferenci je předsedou Komise pro kněžstvo, Rady pro rodinu a Rady pro bioetiku, dále je členem Komise pro liturgii.

Martina Jandlová, biskupství

Obnova střechy kostela Vzkříšení Páně

V tomto roce byla dokončena obnova střechy kostela Vzkříšení Páně. Střecha dostala novou krytinu, bylo provedeno doplnění statického ztužení konstrukce krovu a provedeny nové střešní klempířské prvky.

Práce probíhaly během dvou let, kdy dodavatelská firma zvládla vše bez narušení provozu kostela, a bez vedlejších negativních vlivů – zejména zatečení, což je při opravách střech s ohledem na klimatické podmínky vždy riziková záležitost.

Nová střecha kostela

Celou akci ve výši 2 100 000 Kč se podařilo finančně vykrýt díky vícezdrojovému financování – z Ministerstva kultury, od Jihomoravského kraje, od města Slavkova u Brna a též díky vlastním prostředkům farnosti.

Kostel Vzkříšení Páně je situován v prostoru městské památkové zóny. Za příspěvní dotace z Ministerstva kultury se v podzimních měsících rovněž dokončí obnova venkovních schodišť.

*Ing. Pavel Galata,
manažer stavebních investic děkanství*

Opravy na Špitálce

V rámci dotace MPZ byly restaurovány mříže dvou vstupů do kaplí a mřížky před oltářem. Práce provedl ve výborné kvalitě kovářský mistr pan Bartošek z Křenovic. Kované prvky zcela vynikly a neočekávaně zkrášlily prostor i tak bohatě vyzdoběného kostela.

Oprava Lutrštěku

Firma Rekonstruktiva dokončila opravu fasády věže a průčelí. Fasády byla poškozena nejen povětrnostními podmínkami obrácením na sever, ale také lepkavou hmotou, kterou vylučuje z květů blízká lípa. Ve věži Lutrštěku provedla odstranění zvětralých omítek s novým omítnutím. Byly natřeny okenice ve věži.

Oprava kostela sv. Antonína

Byl proveden nátěr věže kostela sv. Antonína a byly vyspraveny trámy věže a ošetřeny proti hmyzu. Obraz sv. Antonína z oltáře byl zrestaurován panem restaurátorem Mario Králem a umístěn zpět na oltář. Obraz je nejen očištěný, ale došlo i ke zpevnění plátna. Na nátěr věže a opravu obrazu byla poskytnuta dotace obce Němčany ve výši 36 tis. Kč.

Oprava kostela v Hodějicích

Po opravě elektroinstalace, především výměně zastaralých hliníkových vodičů za měděné, byly vyměněny zásuvky a vypínače, doplněn rozvaděč, osazeno nové vedení a osvětlení věže a pudy. Zbývá zabudování reflektorů v chrámové lodi. Po opravě zvětralých omítek vedle lavic bude kostel vymalován do výšky 2 metrů. Vnější sokl v šedé barvě bude také nově nalíčen. Prostory schodiště na pudu již jsou vymalovány.

o. Milan Vavro

Restaurování mříží

Fond PULS na podporu pastorační a kněžské brněnské diecéze

Ve středu 14. září 2016 v den svátku Povýšení Svatého kříže zřídil brněnský diecézní biskup Vojtěch Cikrle Fond na podporu pastorační a kněžské brněnské diecéze. Cílem fondu je podporovat pastorační aktivity v diecézi. Jedním z příjmů fondu PULS bude také vyhlášená sbírka.

Milí bratři a sestry, na neděli 25. září 2016 (ve Slavkově byla 2. října) vyhlásil otec biskup Vojtěch sbírku na podporu pastorační a kněžské v naší diecézi. Získané prostředky mají pomoci k tomu, aby se v diecézi více podporovalo to, na čem nám všem nejvíce záleží. Při hledání odpovědi na tuto otázku se nechme inspirovat odpovědmi obyčejných věřících: „Abychom předali víru dětem..“ „Aby byl náš kostel opravený...“ „Aby kněží nebyli přetížení...“ „Aby se pomáhalo tam, kde je potřeba.“ Věřím, že takových „aby“ se skrývá v naší srdcích nespočet.

Abychom tato očekávání mohli společně a zodpovědně naplňovat, zřídil otec biskup Vojtěch Fond na podporu pastorační a kněžské – PULS. Do tohoto fondu se budou shromažďovat prostředky nejenom z této sbírky, ale i příspěvky farností a dobrovolné dary věřících. Více o jeho činnosti se dozvíte na webových stránkách fondu – www.fond.biskupstvi.cz.

Rovněž je možné ve farnostech uspořádat besedu o materiálním zajištění pastorační farností a diecéze, které se zúčastní biskupský delegát. Děkuji za Vaši angažovanost ve farnostech i duchovní a materiální podporu diecéze.

*Pavel Kafka, biskupský delegát
pro materiální zajištění pastorační*

Charita: bezplatné poradenství v tíživé životní situaci

Již několik let Oblastní charita Hodonín provozuje ve Slavkově u Brna a Bučovicích charitní poradnu, která se zaměřuje na pomoc těm, kteří se ocitli v tíživé životní situaci, nebo jsou takovou situací ohroženi. Služba je určena osobám starším 18 let. Cílovou skupinou jsou, jak rodiny s dětmi, tak oběti domácího násilí, oběti trestné činnosti, osoby v krizi, osoby bez přístřeší, osoby se zdravotním postižením, senioři, osoby, které vedou rizikový způsob života nebo jsou tímto způsobem života ohroženy.

Ve své práci s klienty se zaměřujeme na dluhovou problematiku (např. rodinný rozpočet, práva a povinnosti dlužníka, exekuce, insolvenční řízení), rodinnou problematiku a řešení mezilidských vztahů (manželství, rodičovství, rozvod, péče o dítě, výživné, sepisování návrhů), orientaci v sociálních systémech (sociální dávky a služby), pracovněprávní vztahy a zaměst-

nanost (např. pomoc při hledání zaměstnání, příprava na vstupní pohovor, sestavení CV), pomoc při řešení bydlení a hospodaření (např. vzory smluv, nájemní bydlení), ochranu spotřebitelů (práva a povinnosti stran, reklamace) a další.

Pokud si nevíte rady s řešením životní situace, kontaktujte nás. Najdete nás na adrese Sovětská 912, 685 01 Bučovice (budova polikliniky), telefon: 517 380 451, 739 389 266, 731 646 977, e-mail: poradna.bucovice@hodonin.charita.cz, úřední dny v pondělí a středu od 8 do 12 hod. a od 13 do 16. hod., nebo na Polní 1444, 684 01 Slavkov u Brna, 544 212 021, 731 646 977, e-mail: poradna.slavkov@hodonin.charita.cz, úřední dny v pondělí a středu od 8 do 12 hod. a od 13 do 16 hod., úterý a čtvrtek od 8 do 12 hod. další informace na: www.hodonin.charita.cz.

*Mgr. Naďa Kabelková,
vedoucí sociální pracovnice*

Divadelní spolek: Program na letošní podzim

Pro letošní podzim připravil Divadelní spolek dvě premiéry. Asi je málo těch, kteří by neznali Molièrova Lakomce. Naše divadlo se po dvou letech od vzniku vlastního scénáře pustilo do nastudování této povedené taškařice. Hlavní roli boháče Harpagona si s komikou sobě vlastní zahrraje Milan Hrazdílek, který byl také iniciátorem hry a podílil se na asistenci režie. V dalších rolích uvidíme známé i dosud neznámé tváře nových herců našeho divadla.

Komedie **Lakomec** (autor: Molière, scénář: L. Nosková, režie S. Olbricht)

(odehráno: Slavkov – 27. a 28. září)

Vážany n. Litavou 15. října v 19.00 h., sál dolní hospody

Brno-Líšeň 22. října v 19 h. Dělnický dům

Druhou premiérou je remake pohádky **O stříbrné růži**, kterou naše divadlo poprvé hrálo v r. 2004. Pohádka se tenkrát hrála ve farním sále a její návštěvnost byla mimořádná. Jednou jsme napočítali 120 diváků. Lidé tenkrát seděli i na parapetech oken, děti seděly na klínech rodičů a po dvou na jedné židli.

Pohádka O stříbrné růži (autor: L. Nosková, režie: S. Olbricht)

Slavkov 12. a 13. listopadu v 16 h. SC Bonaparte

Skutečně mimořádný umělecký a duchovní zážitek vás čeká při repríze hudebně recitačního pásma *Popelka Nazaret-*

ská. Básník Václav Renč, napsal tento epos v komunistickém vězení. Dílo, které nabízí úchvatný pohled na život Ježíše skrze život jeho matky, P. Marie, bylo po částech propašováno za zdi věznic díky propuštěným vězňům.

Popelka Nazaretská (autor: V. Renč, režie S. Olbricht)

Slavkov – 9. října v 16.00, farní kostel

A samozřejmě nesmíme zapomenout na **Divadelní kavárnu**. Pro ty, kteří neví, o co jde, jedná se o posezení u kávy nebo čaje, kde nabízíme formou krátkého programu tzv. divadlo malých forem.

Nabídka programů je pestrá – od krátkých dramatizací, scénických čtení, přes poezii, hudební poslech, po cestopisná vyprávění a promítání. Letos nově instalovaná videotechnika umožňuje doprovodné videoprojekce. Divadelní kavárny si našly svůj termín v poslední neděli v měsíci, od 16 do 17.30. ve farním sále. První podzimní kavárna se otevře 30. října. A na co se můžete v příštích kavárnách těšit?

Jen namátkou – na Nerudovy balady, povídaní o svědectví z 1. světové války dědečka jednoho divadelního kolegy, na dramatizaci Manon Lescaut, na cestopisné video-vyprávění divadelní kolegyně Elišky, či připomínku 155. výročí úmrtí Boženy Němcové a další zajímavá témata.

Na setkání se těší

členové Divadelního spolku Slavkov u Brna

Divadelní spolek: Inventura divadelního skladu

Od poloviny července probíhá ve skladu Divadelního spolku inventura a evidence jeho fundusu. Poprvé za 16 let trvání divadla dochází k podrobné evidenci a hlavně digitalizaci kostýmů a rekvizit, ale hlavně všech šatů, botů a jiných věcí, které nám dárci posílali jednak po osobní domluvě, ale i tak, že v předsínce u kaple zanechali igelitku s nápisem „pro divadlo“. Zvláště ten druhý, anonymní, způsob se stal nejvíce používaným. Tak se stalo, že divadelní sklad je nyní

doslova zahlcen věcmi, které nepotřebujeme, a tudíž jsme nuceni je vyvážet do textilních kontejnerů a charity. Proto prosíme, abyste nám anonymně nic neposílali. Pokud bude divadlo potřebovat nějakou konkrétní věc, dá o tom vědět. Děkujeme za všechny dary, věříme, že byly dávány z upřímného úmyslu pomoci. Proto doufáme, že dárcům nebude vadit, když z jejich darů mnohé poskytneme potřebnějším.

Členové Divadelního spolku Slavkov u Brna

Nové knihy ve farní knihovně

Anonymní katolík – Thierry Bizot

Co může způsobit, jedno pozvání, na katechezi? Co se stane, když dobře situovaný muž, televizní producent toto pozvání přijme? A co všechno prožívá, když se vydá cestou poznávání života z víry? Autor výstižně zachytil obavy, nejistoty a odpor, kterými na této cestě prochází. Také postupnou změnu života a stále přibývajíc lásku k Bohu a k těm nejdražším i touhu říct o této lásce všem, kdo jí nepoznali. Asi pro-

to vznikla tato kniha. Je také pomocí pro nás zakořeněné ve víře, abychom mohli lépe pochopit všechny ty, kdo hledají Boha. Hlavnímu hrdinovi pomohla věrnost katechezím, přes obavy a nechuť, kterými procházel. A proměna, která se po roce dostavila, dosvědčila, že Bůh nedává špatné dary, a že stojí za to, se s Ním namáhat. Kniha se mi dobře četla, svým obsahem zaujala, a i když ji přímo ve farní knihovně nemáme, mohu zprostředkovat její zapůjče-

Nová kniha Marcely Neužilové – Výbrus srdce

Chtěla bych upozornit na tuto knihu, kterou vydalo nakladatelství Alfa-Omega a je k dostání v brněnském knihkupectví Cesta. Jeden exemplář věnovala autorka i s podpisem do naší farní knihovny. Pokud by byl o knihu zájem, naše knihovnice, paní Lstibůrková, by pro vás knihu zakoupila.

Prostřednictvím hlavní hrdinky příběhu této knížky je čtenář seznámen s prostředím jednoho společenství charismatické obnovy těsně před pádem totalitního režimu v bývalém Československu a sleduje následné kroky a tápání křesťanů ve svobodné společnosti. Autorka zde předestírá strhující autentický příběh o budování jedné z prvních církevních škol, vznikající v porevoluční euforii téměř živelně na „zelené louce“ bez mnohých znalostí a připravenosti křesťanů. Není se čemu divit, když tohoto

nadšení a jisté dávky naivity zneužijí agenti StB, kteří se nehodlají jen tak vzdát svých pozic a vmísí se do budování církevní školy s úmyslem tento proces ovládnout.

Podvědomá nedůvěra a strach o vlastní kůži, neblahé dědictví bývalého režimu zasévané 40 let do srdcí lidí, a účelové manipulace agentky StB působí rozkol v učitelském sboru, který není schopen se plně semknout. A tak na pozadí lidské slabosti tím více vyniká spravedlnost „Božích mlýnů“, které melou pomalu, ale jistě, až nakonec „sklapne past“. Závěr knihy je otevřený, jako sám život. Přesto autorka vkládá do úst hlavní hrdinky zdravě kritické a optimistické zhodnocení, jehož optika by měla být jakýmsi poučením, či mementem pro každého křesťana.

Ludmila Nosková

Pozvánky na akce

Přednáška Martina C. Putny

Dovolte, abychom Vás pozvali na další přednášku Moravsko-slezské křesťanské akademie. Tentokrát přijal naše pozvání prof. Mgr. Martin C. Putna, Dr.

Tato přednáška se uskuteční v úterý 11. října 2016 v 18 h v prostorách slavkovského kina Jas. Přednáška bude na téma Královská tradice v českém prezidentství: Václav Sv. – Tomáš G.M. – Václav H.

Prof. Martin Putna je literární historik, kritik a překladatel. Působí na Fakultě humanitních studií Univerzity Karlovy. Jeho specializací je česká katolická literatura, období pozdní antiky, duchovní dějiny Ruska či role křesťanství v současné společnosti.

Kolektiv MSKA ve Slavkově

Misijní jarmark

Na Misijní neděli 23. října bude ve Slavkově opět probíhat Misijní jarmark. Po ranní i večerní mši svaté si budete moci vzadu v kostele zakoupit misijní kalendáře a další misijní materiály, výrobky vyrobené dětmi i dospělými na misijní dílně, další rukodělné výrobky a sladké i slané pečivo. Výtěžek prodeje bude věnován na Papežské misijní dílo.

Pokud budete mít chuť a čas, můžete upéct jakékoli sladké nebo slané pečivo a donést je zabalené po několika kusech v celofánu. Předě mší svatou je položit na připravené stoly u vchodu do kostela. Kdyby někdo chtěl přispět také rukodělnými výrobky, ať se ozve na klink@tiscali.cz.

za organizátory Lenka Klinkovská

Duchovní obnova pro ženy

„S vnitřním uzdravením do náruče Ukřižovaného a Vzkříšeného“ v sobotu 22. října 2016 povede v DSR Mons. Adam Rucki.

Jan Neruda s úsměvem

Zveme všechny příznivce krásného slova a pohody na již dvanáctou Divadelní kavárnu. Po Karlu Jaromírovi Erbenovi a Jaroslavu Seifertovi jsme připravili výběr laskavých a humorných básní ze sbírky Jana Nerudy Balady. Tešíme se na Vás v neděli 30. října 2016 v 16.00 hodin.

Duchovní obnovu pro muže

povede 26. listopadu 2016 P. Pavel Kafka na téma: „Být mužem a křesťanem v dnešní době“.

Nabídka charismatické obnovy ve Slavkově

Pro povzbuzení a obnovu víry, pro pomoc v osobním duchovním životě nabízíme v naší farnosti tuto duchovní obnovu. Trvá jen několik týdnů, vložená snaha se určitě projeví v novém vidění vztahu k Bohu, v životě modlitby a v pohledu na četbu Pisma svatého. Probíhala by na faře od ledna a setkání je jednou za týden. Hlásit se můžete u o. Milana.

Kurz víry pro dospělé a přípravy na svátosti

se koná v neděli 19.00–20.00 na faře (každou druhou neděli od 2. října).

Příprava mládeže na biřmování

probíhá každý pátek od 19.00 hodin na faře.

Zájezd do Vídně

Pořádáme zájezd do Vídně po stopách sv. Klementa Maria Hofbauera ve středu 26. října 2016. Navštívíme svatoštěpánskou katedrálu, sídlo císařů Hofburg a jedno z muzeí, které mají tento den vstup zdarma. Odjezd od fary v 7 hodin, přihlášky u paní Marie Hrdové. Předpokládaný návrat v 19.00.

Skrze svátost křtu se znovu narodili:

Sophie Teubl ze Slavkova
*2015, pokřtěna 12. 6. 2016

Jan Kramář ze Slavkova
*2016, pokřtěn 19. 6. 2016

David Pavel Žemla z Hodějic
*2016, pokřtěn 19. 6. 2016

Zenon Josef Wojtukiewicz z Kanady
*2015, pokřtěn 25. 6. 2016

Valentýna Svobodová z Němčan
*2016, pokřtěna 24. 7. 2016

Maxmilián Merta z Brna
*2016, pokřtěn 24. 7. 2016

Bohumila Alžběta Hrubá z Nevojc
*1990, pokřtěna 15. 8. 2016

Marcel Čanda z Bučovic
*1987, pokřtěn 15. 8. 2016

Ondřej Klouda ze Slavkova
*2016, pokřtěn 21. 8. 2016

Dominika Vránová z Hodějic
*2016, pokřtěn 21. 8. 2016

Veronika Kudlová ze Slavkova
*2016, pokřtěna 18. 9. 2016

Do svátosti manželství vstoupili:

Zdeněk Horáček ze Slavkova
a Kateřina Kocourková ze Slavkova
oddáni: 4. 6. 2016

Petr Tesař ze Slavkova
a Lenka Hálová ze Slavkova
oddáni: 18. 6. 2016

Radovan Hofírek z Vážan nad Litavou
a Denisa Včelařová z Němčan
oddáni: 25. 6. 2016

Marcel Čanda z Bučovic
a Bohumila Hrubá z Nevojc
oddáni: 20. 8. 2016

Petr Hampel z Úpice
a Ludmila Šujanová z Heršpic
oddáni: 10. 9. 2016

Jaroslav Hošek ze Slavkova
a Olga Jiříčková z Brna
oddáni: 24. 9. 2016

Ve společenství víry a naděje jsme se rozloučili:

Marie Šimečková z Hodějic
*1928, † 1. 6. 2016

Aloisie Hrabovská ze Slavkova
*1918, † 3. 6. 2016

Rostislav Bandouch z Hodějic
*1933, † 8. 6. 2016

Vladimír Bartl
*1951, † 16. 6. 2016

Václav Zachoval z Němčan
*1944, † 27. 6. 2016

Jiřina Slaninová ze Slavkova
*1929, † 2. 7. 2016

Karolína Počová z Němčan
*1927, † 2. 7. 2016

Václav Kubiček ze Slavkova
*1932, † 7. 7. 2016

Jan Vrána ze Slavkova
*1931, † 19. 7. 2016

Eliška Hrbková ze Slavkova
*1933, † 4. 8. 2016

Jana Gecová z Němčan
*1927, † 5. 9. 2016

Promluvy Matky Terezy v Brně 10. listopadu 1984

Pět let před Sametovou revolucí navštívila tehdejší Československo Matka Tereza z Kalkaty. Tuto vzrůstem maličkou a duchem velkou řeholnici měli možnost uvítat 10. listopadu 1984 ve svých farnostech obyvatelé Brna. Jak bylo zvykem za totality, každá mimořádná událost v církvi byla přísně sledována okem Státní bezpečnosti. Nicméně vždy se našel někdo, kdo tuto událost zaznamenal a s pomocí samizdatu záznam rozšířil.

Tak i promluvy Matky Terezy byly zazna-

menány na magnetofonový pás, přepsány a velkou rychlostí se toto „zakázané ovoce“ dalším přepisováním rozšířilo po celé republice. Dnes, 4. 9. 2016, když jsem sledovala slavnostní bohoslužbu z Vatikánu, na níž byla Matka Tereza přijata do seznamu svatých, jsem si vzpomněla, že někde mám onen samizdat s promluvami Matky Terezy v Brně. Zde jsou, a jak zjistíte, jsou i po třech desítkách let čím dál aktuálnější.

Ludmila Nosková

Matka Tereza na Petrově

Prosme našeho Pána, aby nám dal srdce tak krásné, tak čisté, tak neposkvrněné. Srdce čisté a plné lásky tak, abychom byli schopni přijímat Ježíše v Chlebu života, milovat ho tak, jak on miluje nás, a poznávat ho v nesnážích, a nespokojenostech světa. Čteme v písmu, že Bůh tak miloval svět, že dal Ježíši, aby se zasnoubil chudým.

Maria šla k Alžbětě, aby jí oznámila zprávu o Kristově příchodu. Je velmi podivné, že to malé nenarozené dítě v lůně Alžbětině vzbudilo radost nad příchodem Krista. Je podivuhodné, že Bůh používá nenarozeného dítěte, aby zvěstovalo radost nad příchodem jeho Syna.

Ježíš přišel na tento svět, aby nám přinesl dobrou zvěst, a ta dobrá zvěst je, že Bůh je láska a miluje tebe a miluje mne. A chce, abychom se my navzájem milovali, jak on miluje nás.

Tato láska jednoho k druhému – kde začíná? Začíná doma. A jak začíná? Společnou modlitbou za rodinu, která se společně modlí a zůstává pohromadě. A zůstane-li pohromadě, budete se navzájem milovat a Bůh vás také bude milovat. Modlitba také dává čisté srdce a čisté srdce může vidět Boha. A budete-li vidět Boha v sobě navzájem a v každém, budete milovat Boha, a budete se

milovat navzájem. Abychom to usnadnili – milovat se navzájem – řekl Ježíš: „Cokoliv jste učinili jednomu z těch nejmenších bratří, učinili jste pro mne. Dáváte-li v mém jménu sklenici vody, dáváte ji mně. Přijmete-li malé dítě v mém jménu, přijmete mne.“ Aby to bylo jasnější, říká, že v hodině smrti budete podle toho posuzováni. Ježíš dále říká: „Byl jsem hladový a dali jste mi jíst, byl jsem nahý a oblékli jste mne, byl jsem bez domova a vzali jste mne k sobě. Pojdte požehnaní mého Otce.“

Přemýšlejte chvíli o tom, jak je to krásné, když zemřeme, budeme posuzováni podle lásky, kterou jsme věnovali jeden druhému. A není to podle toho, kolik dáváme, jaké množství, ale kolik lásky do toho darování vkládáme. Byla doba v Kalkatě, kdy jsme neměli cukr pro naše děti. Jedno malé dítě, staré asi čtyři roky, hinduistické dítě, slyšelo, že matka Tereza nemá cukr. Toto dítě přišlo domů a řeklo svým rodičům: „Já nebudu jíst cukr tři dny a chci ho dát matce Tereze.“ Toto malé dítě milovalo velkou láskou, protože darovalo, co mělo. Jsem vám velmi vděčná, protože jsme dostali mnoho krásných balíčků z vaší země – z Československa. Vaše dárky přinášejí mnoho radosti do chudých rodin. Když

jednou zemřete, Bůh vám řekne: „Dali jste mnoho věcí chudým Indům.“

Víte, láska nezná hranic. Díváme-li se na kříž, vidíme, jak nás Ježíš miloval. Díváme-li se na Eucharistii – na svatostánek, vidíme, jak nás miluje nyní. To je velice krásné. A z tohoto důvodu máme také mnoho příčin milovat Boha tak, jak on miluje nás. Budu se za vás modlit, abyste rostli ve svatosti skrze tuto lásku jedni k druhým, a také, abyste učili své děti se modlit. Protože modlitba bude vždycky naše radost a bude také projevem naší lásky. Bude nás také učit, jak se máme navzájem milovat. Pamatujte si také, že dílo lásky je dílem míru. A modlete se také za to, aby ve vašich rodinách Ježíš dal, aby někdo z vašich dcer nebo

synů se věnovali kněžskému nebo řeholnímu povolání, poněvadž je to největším Božím darem v rodině.

Bůh dal naší kongregaci mnoho povolání. My se staráme o nejchudší lidi, kteří nemají nic a nikoho. O lidi, kteří zapomněli, co je láska, kteří jsou zmrzačeni tělesně i duševně, kteří jsou hladoví, nazí, bez domova, abychom jim přinášeli Krista v těchto jejich strastech. Proto se za nás modlete, abychom mohli pokračovat v Božím díle s velkou láskou. Já se budu modlit za vás a doufám, že jednu naše sestry budou zde s vámi. To bude můj dar vám. A všichni společně uděláme něco krásného pro Boha. Bůh vám žehnej!

Opis z magnetofonové nahrávky

Kontakt s knězem: Po večerní mši svaté v úterý a v pátek (kolem 18.45), nebo si setkání domluvíte na tel. **604 280 160 nebo 544 221 587.**
rkf.slavkov@biskupstvi.cz • www.farnostslavkov.cz

Program římskokatolické farnosti

Pravidelné bohoslužby ve farním kostele: neděle 8.30 a 18.00, úterý 18.00 bohoslužba pro děti, čtvrtek 7.00, pátek 18.00 bohoslužba pro mládež, sobota v 7.30. **Svatost smíření** před každou večerní mší svatou a každou středu od 19.00 do 20.00.

ŘÍJEN

9. 10. Popelka Nazaretská, farní kostel v 16 h.
11. 10. MSKA – přednáška M.C. Putny, 18.00 kino Jas.
13. 10. Mariánská pouť v Žarošicích v 18.30, Mons. Tomáš Holub.
15. 10. Pouť ke Svaté bráně pro pracující ve zdravotnictví, sociálních a charitních službách, Brno – dóm.
15. 10. Pouť mužů do Vítkovic – mše u blah. Antoníny a muzeum železáren.
- 15.10. Večer chval v klášterní kapli 19.00.
16. 10. Pouť ke svaté Marii Goretti k 30. výročí posvěcení oltáře ve Slavkově
22. 10. Duchovní obnova pro ženy, Mons. Adam Ruckí.
23. 10. Misijní neděle – sbírka, jarmark. Sběrka na misie.
23. 10. Varhanní koncert Patrika Buchty, farní kostel Slavkov 16.30.
28. – 29. 10. Pouť mládeže, k českým svatým do Prahy a Staré Boleslavi.
30. 10. Divadelní kavárna – básně Jana Nerudy v 16.00.
30. 10. Výročí posvěcení kostela (Slavkov, Němčany, Hodějice).

LISTOPAD

1. 11. Slavnost všech svatých, úterý, mše sv. v 18.00 farní kostel.
2. 11. Vzpomínka na věrné zemřelé (Dušiček), mše sv. 8.00 na Špitálce a v 18.00 ve farním kostele.
3. 11. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.
3. a 4. 11. Návštěvy nemocných.

3. a 7. 11. Mše sv. v kostele na Špitálce kromě neděle vždy v 18.00, v sobotu v 7.30. Plnomocné odpustky za zemřelé lze získat od 1.–8. 11. za splnění podmíněk (sv. zpověď, sv. přijímání, modlitba za zemřelé na hřbitově).
6. 11. Pobožnost za zemřelé na hřbitově, Slavkov ve 14.00, Heršpice ve 14.30.
12. 11. Setkání mládeže slavkovského děkanství, 14 h. Dům sv. Rodiny Slavkov.
13. 11. Zavření bran Svatého roku milosrdenství – závěr milostivého roku v diecézi a ve farnosti.
13. 11. Pouť ke Svaté bráně pro ty, kdo potřebují útěchu, 9.00 Brno – dóm, uzavření Svatých bran v brněnské diecézi.
15. 11. Adorační den farnosti, úterý, výstav 8.00 – 18.00 farní kostel.
26. 11. Duchovní obnova pro muže.
27. 11. Divadelní kavárna v 16.00.

PROSINEC

- Roráty v Adventu pro děti (Slavkov 29. 11., 6. 12. 20. prosince v 6.45)
1. 12. Mše sv. v penzionu, čtvrtek 8.00.
 1. a 2. 12. Návštěvy nemocných.
 3. 12. Otevřený kostel – k výročí bitvy.
 3. 12. Večer chval v klášterní kapli 19.00.
 4. 12. Mikulášská nadílka.
 8. 12. Slavnost Neposkvrněného početí P. Marie, 18.00 mše sv. se světelným průvodem.
 24. 12. Štědrý den, Slavkov 15.30 pro děti, 23.00 půlnoční, Hodějice 21.30, Heršpice 21.30, Němčany 23.00.
 25. 12. Slavnost Narození Páně, Slavkov 9.30 a 18.00.
 25. 12. Živý betlém – Průvod svaté Rodiny a zpívání u betléma, 15.30 z náměstí – **VEZMĚTE SI S SEBOU ZVONEČKY.**
 26. 12. Slavnost sv. Štěpána, Slavkov 9.30.
 31. 12. sv. Silvestr, mše sv. na poděkování v 16.00 s přehledem za rok 2016.

URBÁNEK – vydáno pro vnitřní potřebu farního společenství ve Slavkově u Brna, Němčanech, Hodějicích, Heršpících. Ročník XIX., číslo 3/2016. Vyšlo 9. října 2016.

Redakční rada: P. Milan Vavro, Petra Romanovská-Slováčková. Pozn.: Ne všechny texty prodou jazykovou úpravou. Redakce si vyhrazuje v případě potřeby krácení článků delších A5 strojopisem. Uzávěrka příštího čísla 15. listopadu 2016. Příspěvky – nejlépe zašlete mailem: rkf.slavkov@biskupstvi.cz

Sponzorský tisk: OLPRINT, Jaroslav Olejko, Šlapanice